

האושר שביהדות / שיחה ראשונה - איפה כף יותר

בפרט שלא תמיד האדם מרגיש שהישיבה, הסמינר, הקהילה, או הכולל, הם 'בית תענוגות' עבורו, כי זה לא סוד, שלשמור מצוות זה דבר שדורש מאמץ, ללמוד תורה, לשמור צניעות, בפרט בגיל כזה, שהדם זורם חזק, זה אתגר לא פשוט.

התורה הגבילה את האדם בהרבה מגבלות, שככל שהעולם פורץ אותן ומתעלם מהן, הן נראות הרבה יותר קשות לביצוע, והעולם החיצוני נראה הרבה יותר נוצץ. זה טבע של בן אדם שהוא מחפש להיות חופשי, לפרוק, לעשות מה שמתחשק.

וזו גם הסיבה לנשירה הגדולה שיש היום. ציבור שומרי המצוות, מאבד רבים וטובים בדרך. נכון שיש גם מתחזקים, אבל זה לא שווה ערך לנושרים, הם הרבה יותר.

[ומה שיותר כואב, זו הנשירה הסמויה, הרבה אנשים בתוך ציבור שומרי המצוות, שנראים כמו שומרי מצוות לכל דבר, אבל הלב שלהם לא שם, לפעמים בחלק מהדברים הם מתנהגים כחילונים ממש, וזה מחלחל בתוכנו, ועלול לפרק אותנו מבפנים]

אם אנחנו לא ניתן מקום למחשבות והרהורים האלו, ולא נקבל תשובות הזלמות ומרגיעות, גם אם לא בשבילנו, בשביל אלו שסביבנו, המצב עלול להיות גרוע, או שמירת מצוות חיצונית ונטולת חיות, או נשירה לגמרי. וחבל...

לכן, נקדיש את המאמר הבא, לעסוק בשאלת השאלות, שמעסיקה בדור שלנו הרבה משומרי המצוות למי יותר כף? למי יותר טוב? למה שווה לי להיות כאן ולא שם?

נדגיש! אנחנו לא תולים את שמירת המצוות בתשובות והבהנה של השאלות האלו, לשמור חייבים ומוכרחים בכל מצב, כי ה' ציוה! אנחנו רק רוצים לעשות את זה יותר בשמחה והבנה פנימית, ולהיות מרוצים ושלווים במקום שלנו, בלי לחשוב שויתרנו על משהו, או שאנחנו מפסידים משהו, אלא להיות טוב במקום שלנו. ובמקום מסוים גם להסתכל עליהם אפילו ברחמים.

"הנה מה טוב ומה נעים"

דבר ראשון, בואו ונבדיל בין טוב לנעים. נשאל שאלה, מי מרגיש יותר טוב, מי שאוכל מאכלים מלאים סוכר ושומנים יום יום, או מי ששומר על הבריאות שלו? תלוי איך מסתכלים על זה.

מי שאוכל אוכל טעים אבל מזיק, מרגיש באותו רגע שטעים לו, אבל מה יקרה בעוד כמה שנים? הגוף שלו יהיה מלא במחלות, מחלות לב, כאבי שיניים, חוסר ביוטימינים, הוא לא יהיה בכוסר, ועוד תופעות לווי.

לעומת זאת, מי ששומר על הבריאות שלו, מתוך אידיאל, שהוא רוצה להיות טוב תמיד, הוא מאמין בדרך שלו, הוא יושב באירועים ומצליח להתגדר מהקולה ומהקינוחים, הוא מקפיד על ירקות ולחם מלא.

אמנם כרגע לא מתוק לו בלשון, אבל בלב הוא מרגיש מעולה, הוא איתן בדעתו, הוא אפילו מביט בזה שיושב לידו ואוכל קינוח אחרי קינוח בלי חשבון, במידה מסוימת של רחמים, אולי אפילו במעט זלזול. וזה רק בתחילת הדרך, כעבור חמש-עשרה שנה, ההוא מהקינוחים כבר התחיל להסתובב אצל רופאים ולקחת תרופות

הסדנה לשלום בית לגברים מסתיימת, ומיד מתחילה הסדנה לנשים

תקשורת זוגית, וכלים להעמקת הקשר

הסדנה תועבר על ידי: א. עבו, מדריכת כלות מוסמכת ויועצת נישואין

חובה לכל אשה נשואה!!!

פרטים בסוף הגליון

הרהורים והמחשבות

העולם שאנחנו חיים בו היום, הוא לא העולם של פעם. פעם היתה הרבה יותר פנימיות, צניעות, גם לגויים היו ערכים. היום, הרבה דברים השתנו, או נעלמו. העולם של היום, כל אחד יכול לראות סביבו, הוא מתירני, התרבות ששולטת בעולם היא של נהנתנות ותאוות, ושואפת להביא את כל בני האדם לפריקת עול. ילדים בעולם הכללי, מתחנכים על פי רוב ל-תעשה מה שטוב לך, מה שכיף לך, תדאג לצמצם, הכל (כמעט) מותר, מה ש'בא' לך - אל תחשוב פעמיים, צא לביצוע...

ובתוך כל עולם הזה, שהגוף והתשוקות שלו - יהיו מה שיהיו - הם הקו המנחה, חי לו יהודי שומר תורה ומצוות...

התורה, בשונה מהעולם, לא השתנתה עם העולם, היא נשארה עם אותם חוקים, ואותם מצוות, שלפי מה שמלמדים אותנו רבותינו, זה הדבר הכי טוב ונעים לאדם.

וכאן היהודי ניצב בפני קושי לא קטן, ככל שהעולם בחוץ מגרה ומושך יותר, עולם התורה עומד בפני נסיונות קשים הרבה יותר.

בעיקר הצעירים, שגדלים לתוך זה, אבל גם המבוגרים שבינינו, מוצאים את עצמם לא פעם ולא פעמיים בנסיונות חזקים מאד של ללמוד או להיבדל מהעולם החילוני.

אפילו אם לא בצורה החיצונית, גם אם הוא ממשיך בדרכו כשומר מצוות, אבל בפנימיות, הרבה מהתרבות החילונית נכנסת הביתה, של סוגי הביולו, הסגנון חיים, השפה. וזה נסיון לא קל.

יצא לי המון פעמים לשוחח עם נוער צעיר על הנושא הזה. לפעמים זה אוכל אותם. זה לא כמו פעם שאדם היה חי בכפר שלו, הוא לא היה מכיר משהו אחר. נכון שתמיד היה יצר הרע, אבל "אין יצר הרע שולט אלא במה שעיניו רואות" (סוטה ת).

אבל בדור שלנו, שיש מבול של יצרים חדשים וחזקים, זה לא קל. דודה שלו עם סמאטפון, והשכנים שלו לא תמיד הכי צדיקים בעולם, חברים מכירים מושגים ומשוחחים על זה.

ועל כולם, זו הפריצות הנוראה, איך אפשר לחזור ללמוד כהוגן, אחרי שבדרך לישיבה הוא ראה כאלו פרסומות? לא צריך ללכת רחוק כדי להבין שבעולם הגדול הכל מותר, וכנראה כף להם הרבה יותר.

מה שאצלנו הוא 'אוי ואבוי', אצלם זה הדיבור, זה הכי כף, וזה מקובל ולגיטימי.

כאלו ואחרות, ומידענו מהדיאטה, עדיין בריא, יושב בבית מאושר, יוצא לריצה, שואף אויר טוב לריאות, ונהנה מהחיים...
 זה בגדול ההבדל בין שומר מצוות שמאמין בדרכו, לבין אדם נהנתן שחי חיי הפקרות. נכון שעכשיו אולי יותר מתוק לו, אבל כשאני בטוח בדרכך שלי, ומאמין בה, אני מודע לסכנות שאורבות להם, וגם רואה איך הם סובלים מהדרך שלהם בהרבה תחומים, יש לי הרבה יותר כוחות ונעמויות בדרכך שלי.

עולם הבא או עולם הזה

אם אנחנו מדברים על חיי העולם הבא, אין ספק שחיי התורה הם הדרך היחידה והטובה ביותר לנחול חיי עולם הבא, ושכר בגן-עדן. ואת זה גם הרבה מהחילונים יודעים, ומסכימים, רק הם פחות חושבים על זה ביום יום, כי זה מחייב, מי שהתרגל לחיות בהפקרות, לא יכול לסבול דברים שמחייבים אותו.
 אבל אנחנו רוצים להקדיש את המאמר הזה להבין שגם בחיי היום יום, בחיים הגשמיים, שומר המצוות הוא זה שנהנה יותר, למרות כל המגבלות, ולמרות שנראה שאצלם הכל נוצץ, הפוך מהמחשבה הפשוטה.
 יש הרבה שכנראה לא זקוקים לדיבורים האלו, כי יש להם סיפוק בחיים, וטוב להם, אבל במסגרת העבודה שלי עם ציבור, אני יודע בודאות שיש צורך להעלות את זה ולדבר על זה.
 אז נצא לדרכך...

דיווחים מהשטח

לפני שנכנס לפרטים, למה בדיוק לנו יותר טוב מהם, בואו נדבר על היסטטיסטיקה, על העובדות בשטח, על מה שהם בעצמם אומרים.
 ישנם המון גדולי וכוכבי העולם החילוני שחזרו בתשובה שלמה, כאלו שהיו בשיא, לא היה חסר להם לא כבוד, ולא כסף, אשה טובה, ילדים, בריאות, היה להם הכל. ובכל זאת הם עזבו הכל וחזרו בתשובה.
 לצומת זאת, אין אף גדול בישראל אמתי, שחזר חלילה בשאלה, שהפך להיות משהו אחר, גדולי ישראל, למרות שחיו לפחות בחלק ניכר מחייהם בתנאים גשמיים גרועים, בכל זאת הם היו תמיד שמחים ומאושרים.
 היו לי המון שיחות עם חילונים, בעיקר עם בני נוער, כאלו שאני מלמד לבר מצוה ושומרים אתי על קשר, כאלו שבאים לשיעורים באופן קבוע או מדי פעם.
 וגם עם נוער נושר, או בדרכ לנשור, ופשוט היה חשוב לי לחקור את הנושא הזה, מה הם חווים, האם באמת יותר טוב להם? האם אדם שחי בהפקרות בסופו של יום מרגיש יותר טוב? נעים לו יותר? ובאופן חד משמעי, התשובה היא - לא!!!!

הם לא מרגישים יותר טוב, גם להם יש תסכולים וכעסים ובעיות חברתיות, מחשבות על כסף, ואפילו הרבה יותר! עם כל המתירנות שלהם, אם ניקח את התחושה של אלו ושל אלו, ונשים על כף המאזניים, אנחנו נראה שדקא אלו ששומרים מצוות, עם כל המגבלות, באמת מרגישים יותר טוב.
 זו מציאות שכל אחד יכול לחקור אותה בעצמו, ולהיווכח באמת המדהימה הזו!

נקודה ראשונה - התחושה הכללית

מה זה אומר לנו? שאיפה כף יותר לחיות?
 אנחנו חייבים לזכור נתון פשוט, דיברנו על זה הרבה במאמר הקודם, כל מה שאדם עושה בחיים שלו, זה כדי להרגיש טוב, שיהיה לו תחושה נעימה.
 והוכחנו שם בהוכחות פשוטות, ויש עוד הרבה הוכחות לזה, שלאדם חשובה יותר התחושה הרגשית והנפשית, מאשר התחושה הגופנית, הפיזית.
 ממילא, נכון שזה נראה שיש שם הרבה גשמיות [שגם זה לא כל כך נכון כמו שעוד נראה, אבל נניח שכן], מה לגבי התחושות? התחושות שם הם נוראיות, אנשים לפעמים מגיעים לשפל שבשפל בתחושה האישית שלהם, ובתחושת הסיפוק שלהם.
 ולמה?
 כי כולנו מאמינים שיש בורא לעולם, ושהוא ברא את העולם, הוא הכין אותו כדי שאדם יעבוד אותו, והטביע בטבע של העולם ובני האדם, שהוא יהיה מתאים וכלי לעבודת ה'.
 ומכיון שרוב עבודת ה' היא בלב, הוא יצר באדם צורך לעשות דברים רוחניים, כמו תפילה, תורה, אמונה, ורק כשהצורך הזה בא על סיפוקו, אדם יכול להרגיש רגוע.
 ממילא, אדם שכל חייו עסוק בדברים גשמיים, תאוות, יצרים, טעמים, בילויים, וכל העבודה והכסף והדיבור שלו הם על זה, יוצא שהצורך הכי חזק בנפש שלו, לא ממולא.
 ואז הוא מרגיש שמהו חסר בענק, ומנסה למלא אותו בעוד תאוות, ועוד יצרים, ועוד מסעדות, אבל זה לא הולך, התחושה לא עוברת, ואז הוא מחפש גירויים יותר חזקים, והחסרון בולט יותר, ושוב חוזר חלילה. תארו לכם חיים שאכלו.
 לצומת זאת, שומר המצוות, חי קודם כל, בתחושת רוגע יחסית, הוא מסופק באופן כללי. לכולם יש קשיים, אבל מי שנולד לבית של שומרי מצוות, ולא חי בעולם ההוא אף פעם [ברוך ה']], יתקשה להבין איך זה לא להיות מסופק.
 שניהם הולכים ליס, אחד יחזור לא רגוע, וישאר צמא לעוד תענוגות, ואחד, שבאופן כללי מסופק מהחיים, והולך לנוח, יחזור שמח וטוב לב.
 אז הנה לנו ההבדל הראשון, תחושת הסיפוק הכללית בחיים. בפעמים הבאות נתמקד בעוד נקודות הבדל משמעותיות בחיי היום יום ביננו לבינם.

שיעורי תורה

- יום שני - משפחת דיין ברחוב אהבת אדם 34 דירה 7
 כפר יונה בשעה 21:00
 נושא - טהרת המשפחה ושלום בית מה שתמיד רצית לשאול... קהל - גברים נשואים
- יום רביעי - בית המדרש באר יצחק, קדימה;
 בשעה 19:00
 נושא - נביא יהושע קהל - כללי
- יום רביעי - בבית המדרש תולדות אברהם, רחוב
 תנביאים 7 כפר סבא; בשעה 20:30
 נושא - פרשת השבוע קהל - נוער קירוב
- שבת - בית הכנסת אהבת שלום, קדימה; בשעה
 14:30
 נושא - הלכות וענייני דינא קהל - כללי
- מוצאי שבת - משפחת אמירה, רחוב האחוה 34 כפר
 יונה; בשעה 21:00 נושא - אמונה ובטחון
 קהל - כללי

הודעות חשובות

הסדנה לנשים תקיים החל מיום שני ג אדר א', מדי יום שני, למשך ארבעה מפגשים, החל מהשעה 20:30 למשך כשעה, בבית הכנסת אהל משה (גינת אגוז) בשכונת דמת-חן נתניה

**הזדהו!!! מספר המקומות מוגבל!!!
 לפרטים והרשמה - אורלי 0548429184**

דוד יעקב עבו
מוהל מוסמך
 (אברך)
050-4148948

סטריליזציה רפואית
 חומרים באיכות גבוהה
 ללא מוסקטיו

יחס אישי ומעקב לפני ואחרי הברית
 זמן 24 שעות לכל שאלה
 אפשרות ללוויו הברית בשירה וגיגון

לידיעתכם...

השיעורים והשיחות נערכו על ידי האברך דוד יעקב עבו

ניתן לקבל את דפי החיזוק ותכנים נוספים גם במייל
 david0504148948@gmail.com

ניתן להאזין לשיעורים מרתקים במגוון נושאים מאת כותב השורות, בקו פרשת דרכים' 074-7962698

כמו כן, ניתן להוריד שיעורים אלו במערכת קול הלשון

ישנו גם קו ישיר במערכת קול הלשון להאזנה לשיעורים: 074-7962698